

Vivir en Amor

www.vivirenamor.be

AP 63, 13001 Huehuetenango, Guatemala

474-8188021-94

NIEUWSBRIEF JULI, JAARGANG 2014

Met de steun van

Afscheid en welkom...!

De afgelopen maanden was de tijd voor verschillende mensen aangebroken om afscheid te nemen van Vivir en Amor. In de eerste plaats zaten Lotte en Joris in deze weinig benijdenswaardige positie. Na anderhalf jaar gewerkt te hebben als medische verantwoordelijke in Pojom en coördinator bekroonden zij hun inzet met een reis van twee maanden door Centraal-Amerika. Op vier augustus keren zij terug naar België, waar nieuwe avonturen hen opwachten. Veel dank!

Daarnaast besloten ook Maarten en Hannah dat hun tijd gekomen was. Met spijt in het hart zagen we hen met de noorderzon vertrekken richting frissere, maar bierrijkere uithoeken van 'den bol'. Yalanhuitz in rouw!

Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, koos ook Lien voor het ruime sop. Zij verliet voor de tweede keer in haar leven het project, met het oog op nieuwe avonturen. We zullen jou missen, Lien.

Tot zover het hoofdstuk "doffe ellende" van deze nieuwsbrief, want na de tranen voor het vertrek van de 'oude garde', waaide er een frisse wind door Pojom en Yalanhuitz! Zo belandden we stoemelings in een nooit geziene situatie: het hele team werd op een periode van twee maanden vervangen... Slechts Stan blijft (voorlopig) over, als rots in de woelige branding.

In chronologische volgorde doemden van achter de bergen of van over de oceaan op:

Arne, die sinds begin mei de algemene coördinatie van Vivir en Amor op zich neemt.

Niet veel later kwam Inti op de proppen. Deze vrolijke verschijning zal nog tot in november in Pojom werken als vroedvrouw.

In diezelfde maand mei mochten we eveneens Victoria verwelkomen. De sympathieke Russische spraakwaterval vervolledigt als medische verantwoordelijke de vleugel in Pojom. Engels en Spaans worden aldaar de voertaal.

Half juli was het dan de beurt aan Griëlla om haar biezen te pakken in Nederland, richting Yalanhuitz. Als medische verantwoordelijke zal zij hopelijk een interessante periode tegemoet gaan in de clínica. Trop is teveel, maar voorlopig genieten we nog van een smaakvolle hollandermop.

Tegelijkertijd verscheen Griet, een vroedvrouw afkomstig uit West-Vlaanderen. Zij zal zeker nog vier maanden blijven werken bij het team-Yalanhuitz, tot grote vreugde van alle zwangere vrouwen en diegenen die plannen in die richting hebben.

Als laatste daagde Lieze op, een oude bekende. Zes jaar geleden gaf zij al gedurende enkele maanden Engelse les op de school in Pojom. Deze keer komt ze echter voor iets anders: een heuse fotoreportage, die gebruikt zal worden om beeld te geven aan verhalen uit verre landen.

Deze nieuwe bewoners brachten ook nieuwe huisdieren met zich mee; onze beestentuin werd dus voor de zoveelste keer uitgebreid. Op vier poten: het paard van Arne, Don Melón el León Santillán, twee schildpadden voor Pojom (Torti) en Yalanhuitz (ondertussen al terug ontsnapt), en twee jonge katjes afgeleverd door moeder Babet. In de categorie 'gevederd' zoeken we nog een papegaai, die de patiënten zal verwelkomen in Yalanhuitz.

Nieuwe promotor in Yalanhuitz

Met de gepaste trots willen wij graag onze nieuwe promotor de salud in Yalanhuitz voorstellen: Magdalena. Zij is zeventien jaar en *born & raised* in Yalanhuitz. Wij wensen haar enorm veel succes in haar leerproces!

Jornada Helps

Ook 13 juli was zo'n datum waar met vreugde, en door sommigen met angst, naar uitgekeken werd. De "Jornada HELPS" was alweer aangebroken, en het beproefde recept werd nogmaals vanonder het stof gehaald: Amerikaanse dokters en chirurgen, gespecialiseerd medisch gereedschap en een heleboel medische knowhow samengepakt op de militaire zone van Huehuetenango. Met een zevental patiënten uit onze regio maakten ook wij de verre reis naar de provinciale hoofdstad. Onze Toyota Hilux verdiende zijn zoveelste

ereteken: over bulten en putten vrat hij de kleine 200 km tussen Pojom en Huehuetenango weg in een zestal uur, volgepakt met maar liefst dertien mensen.

Een klassiek ingrediënt van zo'n HELPS-dag: een aantal uur in de blakke zon liggen wachten op iemand die 'waarschijnlijk straks' de definitieve lijst van patiënten kan doorgeven. De zon steeg en zakte. Wit werd bruin, maar eigenlijk vooral rood.

Net voor we krankzinnig begonnen worden en zelf dringend een psycholoog nodig hadden, was het dan eindelijk zover. 'Onze' patiënten mochten zich naar binnen begeven om een tijdstip voor hun operatie te bekomen. Een rij hoestenden, manken, kreupelen en slechtzienden schuifelde langzaam over het militaire terrein. De verwezenlijkingen van wapen-lievend Guatemala vulden de rest van het decor.

De kleine Joris had zeker schrik moeten hebben, zoveel mag duidelijk zijn. Hij werd geboren met een duimpje teveel, en hoewel het er eigenlijk best schattig uitziet beslisten zijn ouders om 'Joriks' toch maar naar Huehuetenango te brengen. Daar ging zijn elfde vinger finaal onder het mes.

Ook Tomás, de man van onze promotor Maria, had medische klachten. Zijn navelbreuk werd op schitterende wijze behandeld door onze Amerikaanse vrienden.

1 Pascual Felix: een gelukkig man!

Pascual Felix keerde als een tevreden man terug naar zijn dorp, Yulchen Frontera, vlakbij Yalanhuitz. Hij kreeg een aangepaste leesbril, en leverde met zijn gezegende leeftijd het onomstotelijke bewijs dat er in de keuze van het woord kwajongen een fout geslopen is.

Vanuit Ixquisis brachten we ook Keli mee, die na vijf kinderen en op 22-jarige leeftijd had besloten dat haar kinderwens vervuld was. Even later wandelde ze samen met haar man Ronnie als gesteriliseerde vrouw weg uit de militaire basis.

Enorm veel dank aan de mensen van Helps om onze mensen te behandelen!

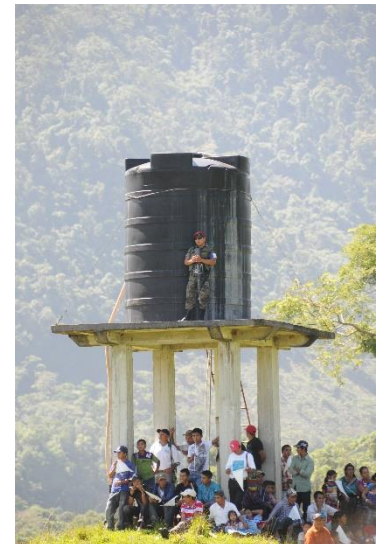
Sociale protesten

Dat de episode rond de aanbouw van de hydro-elektrische centrale en transversale snelweg nog niet afgerond is, werd de afgelopen maanden op pijnlijke wijze duidelijk.

Een korte introductie. Guatemala wil haar positie op de Centraal-Amerikaanse energiemarkt versterken. Daarvoor is in 2010 een nationaal expansieplan goedgekeurd, waarbij 49 megaprojecten (mijnbouw, carbon, windparken, maar vooral hydro-elektrische centrales) zijn opengesteld voor internationale investeerders. Hiervan zijn er reeds 45 projecten in constructie, verspreid over heel het land. Van die 45 hebben er nu minstens 20 te kampen met zware sociale conflicten en protesten. Dit is een nationaal probleem, waarvan onze streek een lokaal voorbeeld is. De protesten zijn vooral gericht tegen de dwangmatige beslissingsprocessen die de overheid hanteert, de buitenlandse invloeden in de megaprojecten en de gevolgen die de projecten zullen hebben op de huidige mogelijkheden om het land te bewerken.

De protesten waren al lang aan het sluimeren, maar de onmiddellijke omgeving van de klinieken werd voorlopig gespaard van enige acties. Op 5 mei kwam hier verandering in. Een groep contra's zakten vanuit San Mateo Ixtatan af naar Ixquisis, waar ze de gebouwen van één van de betrokken bedrijven in brand staken, samen met de graafmachines die het Israëlisch bedrijf Solel Boneh gebruikt om de transversale weg te bouwen.

In zeven haasten werd in de daaropvolgende dagen een permanente militaire basis opgericht, vlakbij Ixquisis, met zo'n honderd tot de tanden bewapende soldaten.

De menigte verzameld zich voor een toespraak van de president in de regio.

De geruchten dat één van de klinieken betrokken zou zijn in de strijd, was voldoende om eieren voor ons geld te kiezen. Met de veiligheid van de vrijwilligers als uitgangspunt beslisten we om het project tijdelijk te verlaten. We maakten als project onze neutraliteit in het conflict duidelijk, en beslisten na een drietal weken gezamenlijk om terug te keren naar de dorpen.

Uit deze periode hebben we vooral geleerd dat onze lokale promotoren tot ongelofelijk veel in staat zijn. Het belangrijkste doel van Vivir en Amor is dat het project na verloop van tijd in Guatemalteekse handen moet komen te liggen. Het feit dat deze drie weken op dergelijke positieve, constructieve manier en zonder noemenswaardige problemen overbrugd zijn, is een gróte stap in die richting! Vivir en Amor mag trots zijn op zoveel lokaal talent.

Momenteel is de rust weergekeerd, maar een opflakking behoort zeker tot de mogelijkheden.

Enkele afgewerkte projecten.

2 De incinerator vlak voor de eerste verbranding

Met grote vreugde kunnen wij melden dat de incinerator in Yalanhuitz zijn eerste afval heeft verbrand. De regelmatige lezers zullen zich nog herinneren dat dit project het laatste paradepaardje is van de clínica in Yalanhuitz: een verbrandingsoven die in staat is om (medisch) afval op zodanige hoge temperaturen te verbranden (om en bij de 1000 graden), dat de moleculen van het afval gebroken worden. Dit zorgt ervoor dat de chemische uitstoot tot een minimum beperkt wordt.

Na het vertrek van Brecht heeft Stan, samen met de lokale werkmannen Alonso en Antonio, de afwerking op zich genomen. Het resultaat mag er zijn: dikke merci voor Stan! In de zeer nabije toekomst zullen we de praktische organisatie van de verbranding overdragen aan de gemeenschap. Hiervoor zal een comité worden opgericht, dat belast zal worden met de verbranding van het huisvuil van het hele dorp.

Momenteel zoeken we nog fondsen voor de bouw van een tweede incinerator in Pojom, zodat het afval ook daar op een ecologische manier verwerkt kan worden.

Daarnaast verdient Stan nog een tweede dikke pluim op zijn hoed. Hij is erin geslaagd om het volledige energiesysteem van de clínica van Yalanhuitz naar een hoger niveau te tillen. Vier gloednieuwe zonnepanelen blinken sinds begin juli op het dak, en samen met de nieuwe batterijen en elektrische installaties zorgen zij ervoor dat problemen met de toevoer van elektriciteit definitief tot het verleden behoren. Zowaar een staaltje hoogtechnologisch vernuft in één van de meest afgelegen hoeken van het Amerikaanse continent!

Ook het waterproject in Yoltziblac gaat met rasse schreden vooruit. Momenteel zijn alle leidingen vanuit de bron aangelegd, en wordt er vlakbij het dorp gebouwd aan een tank die het water opvangt, voor het verdeeld kan worden over de verschillende families. Voor het eerst in de geschiedenis van Yoltziblac zullen de mensen binnen zeer korte tijd kunnen beschikken over stromend water. Hiervoor bedanken we graag onze vrienden van de provincie West-Vlaanderen, die het project subsidieerden.

Renovatie gezondheidspost (met de hulp van provincie Oost-Vlaanderen)

Op 4 juli 2013 keurde de provincie Oost-Vlaanderen de subsidieaanvraag goed van Vivir en Amor voor de renovatie van de gezondheidspost in Pojom. Deze opfrissing van de gezondheidspost was nodig om de patiënten een degelijke zorg aan te bieden in hygiënische omstandigheden. De Guatemalteekse overheid legt immers enkele regels op in verband met de infrastructuur van de gezondheidsposten, regels waaraan Vivir en Amor tot op heden niet kon voldoen. Met het zeer mooie bedrag van 3882 euro dat we van de provincie Oost-Vlaanderen ter beschikking kregen, zorgden we ervoor dat we vanaf heden de patiënten kunnen helpen in optimale omstandigheden. Al deze werken werden, naar filosofie van Vivir en Amor, uitgevoerd door lokale vakmensen en met materialen van lokale verdelers.

In de eerste plaats trokken we de nieuwe waterleiding door tot in de clínica, zodat er nu steeds stromend water voor handen is. Hierdoor kan de gezondheidspost en het medisch materiaal beter schoon gehouden worden. Vervolgens werd de volledige bovenverdieping van de gezondheidspost bepleisterd, zodat de muren niet langer fungeren als broedplaats voor smeerlapperij en ongedierte. Zo brachten we de ziekte van Chagas een belangrijke slag toe. Hierna herschilderden de vrijwilligers zelf de boven- en benedenverdieping. Na zes jaar intensief gebruik was dit een zuivere hygiënekwesie geworden. Ook legden we in de gezondheidspost zelf, waar tot op heden enkel een betonnen vloer lag, een tegelvloer die veel makkelijker proper te houden is. Verder werd er een nieuwe kast gemaakt voor de opslagruimte van de medicatie, zodat de medicatie droog en zonder stof bewaard kan worden. Tot slot vernieuwden we ook het dak van de gezondheidspost, aangezien dit op verschillende plaatsen doorgeroest was en lekte. Met dank aan de subsidie van Oost-Vlaanderen kunnen we nu wél voldoen aan de bikkelharde regelgeving van de Guatemalteekse overheid!

We zijn de deputaties, en bij uitbreiding beide provincies Oost- en West-Vlaanderen, dan ook ontzettend dankbaar voor de financiële steun die zij aan ons project verleend heeft. We hopen nog vele jaren op een progressieve manier het project verder te zetten, zodat het uiteindelijk kan overgedragen worden in handen van de Guatemalteekse overheid en de lokale bevolking.

Emergencias

Er zijn twee miskramen (spontane abortussen) geweest waarbij de clínica erna werd bijgeroepen. In beide gevallen ging het om een incomplete abortus. Eén ervan kon worden behandeld in Pojom. Zo hebben Ana en Inti de placentaire resten kunnen uithalen en zijn de nodige acties verricht waardoor de patiënte weer de oude leek. Een enkel keer zijn de vrijwilligers er nog naartoe moeten gaan, vermits de vrouw iets te snel uit haar bed was gekomen en hierdoor op de grond was gevallen. Haar glimlach op haar gezicht, liet merken dat ook zij wist dat ze te enthousiast uit haar bed was gekomen. Met de rustdagen erna was ze weer helemaal de oude.

De andere vrouw moest wel gerefereerd worden naar Hospital Barillas. De familieleden hadden immers te lang gewacht om de clínica te verwittigen: haar fysieke toestand was niet zo stabiel meer en haar bloedverlies, bleef na acties, er niet minder op. De familie moest snel beslissen of ze ons de toestemming gaven om met de auto van la clínica te vertrekken naar Barillas. De persoonlijke comadrona van de vrouw liet weten dat ze niet voor een ziekenhuis zou opteren, maar gelukkig hebben we de familie kunnen overhalen van de ernst van de situatie waar hun familielid in verkeerde. De volgende drie uur lang kreeg ze constante zorgen in de auto. In Barillas, gaven de dokters haar een courettage en erna de verwachte bloedtransfusies. Eens ze in Pojom terugkwamen, gaf de familie dankwoorden aan de clínica voor hun werk, wat met veel blijdschap werd aangenomen.

In dezelfde week werden de vroedvrouwen midden in de nacht opgebeld. Deze keer voor het uitblijven van de geboorte van een placenta. Na de vrouw te hebben laten plassen, gemasseerd, tepelstimulatie, misoprostol en oxytocine, weigerde de placenta nog steeds. De maternele sterfte in maart, was te wijten geweest aan een retentie van een placenta. Omdat na acties de situatie niet veranderde én mede omdat het ook om dezelfde persoonlijke vroedvrouw ging als toen bij die casus, werd er besloten om te refereren naar Barillas. Het was even geleden dat Ana was meegegaan met een emergencia. Maar Inti had niet veel woorden nodig om haar er op te wijzen dat het ook binnen haar takenpakket zat. Bij terugkomst kwam Ana dan ook met een voldaan gevoel van haar gedane werk.

Het spijtige van de zaak is dat de patiënte, eens ze in Barillas aangekomen, helemaal niet zo snel werd geholpen. Dit was ook het geval geweest bij de referentie met de incomplete abortus: teveel uren gingen voorbij vooraleer onze Pojomeros hun nodige zorgen kregen in hun kritische situatie. Hierdoor werd er samen besloten door de vrijwilligers en promotores, dat bij een volgend geval, we eerder voor Huehuetenango gaan opteren, omdat ze daar over meer personeel beschikken en meer aandacht zouden schenken aan hun patiënten.

Machete miauw (geschreven door Victoria)

We already had one emergency for Inti (incomplete abortion) that morning at about 5 am and we were already awake. The women knocked at the consulta's door and said that her brother got the machete-wound.

María in actie tijdens het machete-incident

In case of our new safety-politics we avoid going to the house of people who has wounds from fights- it is too dangerous. So, we explain her that she has to bring her brother to the clinic. It was a big (15*2 sm) scalp wound with arterial bleeding. The patient was losing a lot of blood and his blood-pressure was dramatically dropped. During the time when I was suturing it, Inti was busy with IV-line, but at the time when the second patient (the one with whom was the fight) the first patient was unconscious. Me and Maria were giving him drugs and Inti and our dear colleagues from Yalanhuitz (Stan and Griella), who came very fast to help us, were taking care of the second patient. He had the machete-wound on his right hand that was big and especially- very deep- all the muscles and tendons were cut and we could see the bones.

The patients were stabilized and after we were sure that there are no more bleedings, with IV lines in each hand, together in one car driven by Stan – one patient with Griella on the front and one- with Inti- in the back of the car- they were transported to Barrillas.

After, because the doctors of the hospital in Barrillas can't fix the problem they were referred to Huehuetenango for plastic manipulations. Now, both of them are back in Pojom, with no complications.

Een lang verwachte bevalling

Op 19 maart vertrok María Tomás Caño op aanraden van de clínica naar haar familie in Barillas om daar rustig haar bevalling af te wachten. Ze was op dat moment slechts 8 maanden ver, maar omdat zij zelf verminderde beweging voelde en de positie van de baby transvers was, wilden we geen risico nemen. De bevalling van een baby in transverse positie moet namelijk meestal met een keizersnede gebeuren. In Barillas ging María regelmatig op controle in het nationaal ziekenhuis en uit die controles bleek dat de positie van de baby steeds weer veranderde van

hoofdligging naar transvers. Dit was dus teveel risico om in Pojom te bevallen. Op 22 april (na meer dan een maand wachten!) kreeg zij eindelijk contracties die aankondigden dat de geboorte zou beginnen. En wat bleek? De baby zat op dit moment perfect met het hoofdje naar beneden en María Tomás Caño kon toch op normale wijze bevallen! Zij en haar man waren hier heel blij mee en ze doopten hun tweede zontje "Danny". Welkom Danny!

FEEST!

Noche cultural básico

Op zondag 27 april vierde de middelbare school van Pojom het 3de verjaardagsfeest van de school met een groots opgezet schoolfeest. Op een nieuw groot podium, dat recent gebouwd werd op de speelplaats, kregen we een hele avond toneeltjes en dansjes voorgeschoteld. De rode draad doorheen het gebeuren was dit jaar de verkiezing van de “señorita del instituto” en de “señorita del deporte”, twee meisjes die het ganse jaar de school mogen vertegenwoordigen. En dat sloeg aan! Vanuit elke graad mocht 1 meisje deelnemen aan de verkiezing, waarbij ze het tegen de twee andere meisjes moest opnemen in verschillende opdrachten. Zo moesten de meisjes zich om ter mooist kleden in een traditionele, fantasierijke en modieuze outfit, een modeshow lopen, een liedje zingen, een voordracht geven,... Tussen de verschillende rondes vrolijkten de andere leerlingen het feest op met dansacts, voordrachten en toneeltjes.

Aan Lotte was gevraagd om in de jury te zetelen, samen met de directeur van de lagere school, de voorzitter van het oudercomité en de kapitein van de plaatselijke voetbalploeg. Pojom kreeg dan ook dingen te zien, waarvan veel mensen versteld gestaan stonden. De meisjes namen hun taak heel serieus en zelfs een streepje bloot werd mocht niet ontbreken. Ook de traditionele marimbamuziek werd afgevoerd; commerciële techno knalde uit de boxen, zowaar een culturele revolutie. De plaatselijke predikant keek en hilde.

Uiteindelijk ging Ana Teresa, de kandidate voor de 2de básico met de meest gedurfde acts, met de titel van Señorita del Instituto lopen. María Elvia, de kandidate voor 3de básico, zal het volgende jaar de titel van Señorita de

Deporte dragen. De avond eindigde een beetje in mineur met de elektriciteit die uitviel, maar aangezien het evenement op dat ogenblik al zo'n 5 uur bezig was en de meeste toeschouwers hun bed al hadden opgezocht, vond niemand dit echt erg. Het was in elk geval een geslaagd verjaardagsfeest!

Noche cultural primaria

Twee dagen na de Noche Cultural van de middelbare school vierde ook de lagere school zijn schoolfeest op 29 april. Dit feest, ook een beetje ter ere van moederdag, lokte natuurlijk veel feestlustigen. Ook voor de lagere school werden er weer twee Señoritas gezocht. De lelijke uitwassen van corruptie deden haar werk: deze meisjes waren op voorhand al aangeduid. Het schoolfeest bestond uit dansjes, toneeltjes, zangnummers, voordrachten, opgevoerd door de leerlingen van de verschillende graden in de middelbare school. Zo zongen de leerlingen van het eerste leerjaar een zelfgemaakt liedje onder leiding

van professor Manuel, dansten verschillende leerjaren op marimbamuziek en durfden enkele leerlingen het aan om helemaal alleen een gedicht voor te dragen. Een pluim voor alle leerlingen van de lagere school die er een mooi feest van hebben gemaakt!

Fiesta titular Pojom

Op 1 mei viert Pojom een groot 3-daags feest voor de oprichting van Pojom en de Dag van de Arbeid. Dit is voor de lokale mensen hét feest van het jaar: drie dagen aan één stuk dansen op marimbamuziek en een groot voetbaltoernooi waaraan ploegen tot in Mexico komen deelnemen.

De eerste avond viel het dansfeest spijtig genoeg – letterlijk- wat in het water, maar dit kan voor niemand hier de pret bederven. Wij waren op post om verschillende wondes te hechten, aangezien dit feest bij sommige mensen ook gepaard gaat met een onwaarschijnlijk alcoholverbruik...

De finale van het voetbaltoernooi werd gespeeld door een voetbalploeg uit Ixquisis en een voetbalploeg uit het Zuiden van Mexico. Na een wedstrijd waarin beide partijen gelijk op gingen, moest de match beslist worden met strafschoppen. Geen van de twee ploegen was hierin een uitblinker, maar uiteindelijk werd Ixquisis tot winnaar van het toernooi gekroond! Zij gaan naar huis met een mooie prijs van 4000 quetzales, de tweede plaats verdient nog steeds een mooi bedrag van 3000 quetzales. De voetbalploeg van Pojom werd spijtig genoeg al uitgeschakeld in de derde ronde.

Fiesta de la clínica

Victoria tijdens de stoelendans

Om de zevende verjaardag van de kliniek in Pojom te vieren, werd eveneens een groot feest opgezet op 23 juli, door de lokale promotoren en vrijwilligers van Pojom. Wat een voltreffer...! Om 7 uur 's morgens begonnen we met de spelletjes voor de kinderen van de school : touw trekken, de stoelendans, zakkenlopen, eierlopen, ... de stukken en eieren vlogen er bij sommigen van af en de winnaars van de spelletjes werden overladen met vele cadeautjes. Zo vonden bijvoorbeeld de oorbellen die Inti in België bij haar vriendinnen had verzameld vele nieuwe, trotse eigenaars.

Terwijl op de achtergrond de lokale marimbaband erop los speelde, werden de winnaars van de tekenwedstrijd bekroond. De avond daarvoor zetelden Lieze, Victoria, Griëlla en Arne nog in de onafhankelijke jury die zo'n honderdvijftig werkjes beoordeelde op creativiteit en originaliteit. Dat hierop geen leeftijdsgrens staat, werd bewezen door een vrouw van veertig die met haar tekening meedong naar de hoogste prijs – en jammerlijk faalde.

Vervolgens was het tijd voor het 'Papifut'-toernooi, een soort van voetbaltoernooi, op een kleiner veld gespeeld. Vernietigd in de strafschoppen kon de mannenploeg van Vivir en Amor het gaan uitleggen tegen de vrouwen, die zelf even later werden afgedroogd door de lokale vrouwenploeg. Inti liet nochtans veel van haar klasse zien en slaagde erin om prachtige kansen te creëren.

Inti weet een tegenstander te verschalken

De marimba speelde maar voort (tijdelijk met Arne als gastdrummer), en met vele woorden van lof voor het werk van de kliniek vanuit de hele gemeenschap werd het feest afgesloten.

Enorm veel dank aan het team van Pojom voor de organisatie van het feest! Er zal nog lang over worden gesproken.

Arne achter de vellen

Wist-je-Dat...?

- Torti vaak zoek is omdat ze nog maar 6cm groot is? *“Como es una tortuga y nos gustan las tortillas, la llamamos Torti”*.
- Viktoria haar creativiteit tijdens het koken iedereen blijft verwonderen?
- Inti door de Pojomeros meestal als Elena wordt geroepen?
- De Pojomeros het een hele eer vonden dat de dokteres en de vroedvrouw zich in traditionele kleren hadden gekleed tijdens la fiesta de la clínica?
- De ratten de vrijwilligers soms uit hun slaap houden?
- Lize er was om foto's te nemen van de machetewonden, maar misselijk werd bij veel bloed?
- De nieuwe vrijwilligers in Yalanhuitz bijna dezelfde naam hebben (Griet) en een verschillende Spaanse versie zoeken om van elkaar onderscheiden te kunnen worden?
- Arne berg en dal doorkruist met zijn Don Melón, el León?
- Alle vrijwilligers stiekem hopen dat Stan nog langer blijft? (al is zijn periode al lang voorbij)

Deze nieuwsbrief willen we afsluiten met een welgemeende dank aan iedereen die Vivir en Amor in het hart draagt. Zonder jullie zou het project niet kunnen bestaan! Vele warme groeten vanuit Yalanhuitz en Pojom, van het dertien koppen tellende team,

María Bernabé, Francisco, Magdalena, Stan, Griëlla, Inti, Isabela, Victoria, Griet, María Ramirez, Ana, Carlos, Arne

We zouden graag ook nog een oproep willen doen om onze studenten te steunen. De kansen om hoger onderwijs te volgen zijn zeer schaars in onze regio. Voor meer informatie kan u terecht bij de algemene coördinator (coordinatorvea@gmail.com).

Opmerkingen, suggesties, vragen? → coordinatorvea@gmail.com (arne gillis)